

Nádraží

Michal Prokop

Máš oči divný jako já
zdáš se mi správně tajemná
královna snů smyslných
pálíš jak led horkej sníh

Máš chuť tak pojď si se mnou hrát
spálíš se jako tolíkrát
ráno tvý oči vychladnou
rázem se zase staneš záhadnou

Už zase šlapu na minu
kouř z krematorních komínů
slunce mi dál záclání
máš podivný nadání

Názornej příklad do knížek
pojd' si je spolu prohlížet
příběh z knihovny červený
máme to stejně oba sečtený

Máš oči divný jako já
zdáš se mi správně tajemná
královna snů smyslných
pálíš jak led horkej sníh

Kráčíme temnou alejí
návraty jako z galejí
noc jako těžký závaží
nás čeká zas to stejný nádraží

Máš chuť si pořád začínat
návraty jako z kasina
noc jako těžký závaží
nás čeká zas to stejný nádraží